

[Ministeren for offentlige arbejder.]

fektiv og moderne form for virksomhedsledelse. Man må erkende, at sikringstjenesterne ikke helt falder ind under den samme betragtning, men de kan udmærket godt administreres sammen med det. Man må samtidig have for øje det, som flere ordførere, bl. a. hr. Horn, også har været inde på, at foretagendets omfang også sammenlignet med andre lufthavne er ganske kolossalt. Vi regner med, at driftsindtægterne på Københavns lufthavn i indeværende år er af størrelsesordenen 110 mill. kr., det er altså alene målt på denne måde en virksomhed af en alvorlig størrelse. Provinslufthavnene sigter vi nærmest mod, efterhånden som det kan lade sig gøre og der er økonomisk grundlag for det, at få placeret anlægs- og driftsmæssigt, men ikke sikringsmæssigt, på amtsplan. Det er noget, der må gøres efterhånden, men det vil være rimeligt bl. a. af hensyn til ligestillingen mellem disse lufthavne. I dag kan der nok siges at være en vis ulighed, idet man nogle steder har kommunale, andre steder statslige og atter andre steder private rutelufthavne, hvad der nok kan give lidt forskelsbehandling. Dette kunne altså bringes på plads, og også i denne relation er sikringstjenesten en naturlig ting at holde udenfor som den fælles, vi kan godt sige statslige opgave, som hver af lufthavnene så må have. Det er altså ud fra disse ligestillings- og forretningsmæssige betragtninger, at delingen er sket, som den er.

Jeg vil også gerne sige til hr. Stæhr Johansen, at jeg er meget enig i og vil i og for sig takke for bemærkningerne om denne sags betydning for den københavnske planlægning. Det er ikke alene i det københavnske område, men sandelig også i trafikministeriet, at man mærker, hvor afgørende betydning for hele planlægningen folketingets principbeslutning om lufthavnens flytning har. Det er en stor opgave, og vi skal have tilvejebragt den organisation eller det apparat, der skal løse den, gennem dette lovforslag. Der er mange andre ting, og det, at det tager sin tid, kan jo ofte gøre offentligheden utålmodig, det kender man, og det kan så ligesom føre til, at man begynder at diskutere, om det er alvor. Det er selvfølgelig for planlægningen en meget ubehagelig diskussion, fordi det ligesom giver usikkerhed ved tilrettelægningen af andre dispositioner.

Derfor er jeg glad for de bemærkninger, der er faldet her både fra hr. Stæhr Johansen og fra anden side om, at det skal man ikke tage fejl af. Denne opgaves løsning skal have sin tid, men man skal ikke tage fejl med hensyn til det planlægningsmæssige, det lægges til rette på dette grundlag, og vi binder os mere og mere, kommuner og staten er i deres planlægning bundet mere og mere af den beslutning, og dermed ligger jo også forpligtelsen til at gå videre med den i det omfang og i det tempo, som vi nu kan, og som der jo senere vil blive lejlighed til at drøfte ved en anden lejlighed i denne folketingssamling.

Jeg skal lige til sidst svare hr. Arne Larsen på et konkret spørgsmål om vej-tunnel. Det er nævnt i bemærkningerne, det er rigtigt, og man skal se dette på den baggrund, at det oplæg, der ligger fra planlægningsudvalget vedrørende overflytningen af lufthavnen til Saltholm, er baseret på den såkaldt samlede plan og den samlede overflytning, som altså var baseret på det nævnte vej-tunnelforslag. Nu er situationen imidlertid den, at der arbejdes med at undersøge spørgsmålet om en mere etapevis overflytning, og det rejser naturligvis også spørgsmålet om, hvilken forbindelse til og fra man skal begynde med. Disse spørgsmål er ikke afklaret, og der skal altså ikke lægges andet i ordet vej-tunnel, end at det er en henvisning til den plan, der på det tidspunkt, da dette lovforslag blev udarbejdet, var fremme.

Jeg vil gerne takke for den meget brede tilslutning og give tilsagn om, at vi fra ministeriet for offentlige arbejders side under det kommende udvalgsarbejde skal gøre alt, hvad vi kan, for at bidrage til den hurtige behandling, der fra flere sider er ytret ønske om. Det er også af overordentlig stor interesse for os, for det er rigtigt, som man har sagt, at der skal bygges en organisation op her, og det skulle meget gerne være sådan, at vi kunne begynde at bygge den op den 1. april. Derfor ville det være væsentligt, om dette lovforslag kunne gennemføres relativt hurtigt, og jeg siger tak for det tilsagn, der er givet fra flere sider om at medvirke hertil.

Horn: Jeg vil gøre en enkelt bemærkning til de synspunkter, som den højtærede minister og hr. Helge von Rosen fremdrog ved-